

Boegbeelden groene sector

Branchevereniging VHG verzamelt 'boegbeelden': mensen die een bijzondere betekenis hebben (gehad) voor de groene sector. Door hun beroep, ervaring, expertise, visie of speciale activiteiten leveren ze een belangrijke bijdrage aan de waarde van groen in onze maatschappij. Door deze mensen te portretteren in VHG Magazine, kan de branche kennis nemen van hun inzichten en ideeën. We hopen dat deze verhalen inspireren om concreet invulling te geven aan het thema 'groen maakt gelukkig'. Deze keer vertelt de Brabantse gedeputeerde Johan van den Hout over zijn verbinding met groen.

Gedeputeerde Johan van den Hout:

“Natuur en economie gaan heel goed hand in hand”

Johan van den Hout, gedeputeerde in de provincie Noord-Brabant, mag zich sinds juni 'Groenste Politicus van 2014' noemen. De verkiezing hiervoor werd georganiseerd door Natuurmonumenten.

Tekst: Annemieke Bos
Foto's: Theo Fama (Studio Pothoff)

Zijn inzet om de Brabantse natuur te beschermen en te ontwikkelen, is landelijk opgevallend. "Het is een bewijs dat er ook buiten Den Haag veel goeds gedaan wordt voor de natuur", stelde Marc van den Tweel, directeur van Natuurmonumenten. Johan van der Hout vindt het predicaat verrassend maar ook welverdiend. "Het is een signaal dat we op de goede weg zijn. Brabant is de enige provincie die na het desastreuze beleid van staatssecretaris Bleker heeft besloten om de ambities op natuurgebied niet bij te stellen. We maken het Brabantse deel van de Ecologische Hoofdstructuur af en liefst doen we nog meer, ook al is er minder geld beschikbaar. Dat doen we door beleid niet meer van bovenaf op te leggen, maar door van onderaf plannen te ontwikkelen en uit te voeren. Samen met een brede coalitie van 'manifest-

partners': (natuur)organisaties, agrariërs, waterschappen, terreinbeheerders en ook particulieren. Deze werkwijze past goed bij Brabant: met elkaar om tafel zitten en in alle openheid afspraken maken. Dat is niet alleen prettig, maar ook heel effectief."

Agrarisch natuurbeheer

Twee jaar geleden zette de Provincie de nieuwe koers in. Financiële middelen komen van de Provincie (240 miljoen) en van de manifestpartners (160 miljoen). De eerste plannen komen nu van de grond. Zoals de 'Ondernemende EHS', een initiatief van ZLTO* om economie en ecologie met elkaar te verbinden. "Het idee is om landbouwgebied in de Ecologische Hoofdstructuur niet meer af te waarderen tot natuur, maar in eigendom van de agrarisch ondernemer te laten. Met die ondernemer worden afspraken gemaakt over het combineren van de bedrijfsdoelstellingen met de natuurdoelstelling op die plek. Denk aan een andere manier van landbouw rond de beekdalen in Brabant. Bijvoorbeeld door een gewas te verbouwen dat in dienst staat van de waterkwaliteit. Het is een nieuw, nog niet bewezen concept, maar er leeft genoeg enthousiasme om het te proberen. Dat levert dan weer goede voorbeelden op om de activiteiten uit te breiden." Eén van die voorbeelden zou de Maashorst kunnen zijn. Dit natuurgebied tussen Uden, Schaik en Oss is volop in ontwikkeling en heeft de ambitie om Nationaal Park te worden. Er wordt een flink bedrag geïnvesteerd, waarvan ook een deel door bedrijven en instellingen. "ZLTO werkt hier samen met Staatsbosbeheer, milieufederaties en lokale ondernemingen aan een plan en begrotingen voor het aankopen van gronden. In deze opzet is sneller handelen mogelijk dan wanneer de overheid het zou doen. Bovendien zijn creatieve oplossingen te treffen, bijvoorbeeld het bieden van hulp aan de verkoper bij het verkrijgen van een hypotheek."

Loslaten

De belangrijkste verandering die het nieuwe beleid met zich meebrengt is dat de aanleg en het beheer van natuur is weggeorganiseerd van de politiek.

* ZLTO is een vereniging voor ondernemers in de agrarische sector in Zuid-Nederland.

Mijn groenplek

Dat zijn de Loonse en Drunense duinen, met de zandvlaktes, heide en bossen. Het was mijn speeltuin als kind. Vanuit Tilburg-Noord fietste ik er vrijwel dagelijks naartoe. Destijds was er een militair oefenterrein en het was spannend om daar kogels te zoeken. Ik hou van het bos, maar ook van de open plekken en de randen. Struinen door dichtbegroeide stukken, en dan weer kilometers ver kunnen kijken. De Biesbosch vind ik ook mooi. Ik ben graag op het water. Ik heb jarenlang op een woonboot gewoond in Tilburg.

“Lange tijd nam ik de natuur voor lief”

kansen biedt. Het is onze opgave om hen ervan te overtuigen dat natuur en economie niet tegengesteld zijn, maar heel goed hand in hand gaan. We hebben een taskforce opgericht om daarbij te helpen. Iedere maand kiezen we het groenste bedrijf, het bedrijf dat zich op een goede manier bezighoudt met duurzaamheid en zorg voor natuur en landschap." Door maandelijks de aandacht te vestigen op een succesvol voorbeeld

Biografie

Johan van den Hout (1965) werd geboren in Goirle en groeide op in Tilburg. Hij studeerde aan de Sociale Academie in Eindhoven, gevolgd door een studie Sociologie, waarbij hij zich specialiseerde in ontwikkelingsociologie, gezondheidszorg en Latijns-Amerika. Sinds 2011 is hij gedeputeerde van de Provincie Noord-Brabant. Voor die tijd was hij onder andere wethouder en SP-leider in de gemeente Tilburg. Ook was hij enkele jaren beleidsmedewerker van de SP-fractie in het Europees Parlement en medewerker van het wetenschappelijk bureau van de SP.

- > van groen/duurzaam en innovatief ondernemen, promoot de provincie dat bedrijven ecologie en economie met elkaar verbinden. Het is zowel voor ondernemers als voor vertegenwoordigers van natuurorganisaties enorm wennen, maar je ziet al een andere houding ontstaan nu er voorbeelden en mogelijkheden zichtbaar worden.”

Brabantse Big Five

Als het aan Van den Hout ligt, komt de Brabantse Big Five weer terug in de natuur: de bever, otter, lynx, wisent (Europese bizon) en het edelhert. “Dat zijn dieren die hier thuishoren.

We hebben de natuurgebieden om ze te herbergen. We maken er de Brabantse natuur aantrekkelijker mee en het beheer betaalbaar. Ik mag er geen geld aan besteden, maar als er zich projecten voordoen waarmee we hun terugkomst kunnen stimuleren, dan draag ik die een warm hart toe. Uiteraard moeten we dan goede afspraken maken met de agrariërs en zorgen voor duidelijke communicatie met het publiek.”

Hoewel hij geen groene achtergrond heeft, lijkt zijn portefeuille hem op het lijf geschreven. “Groen was voor mij lange tijd dat ‘spul langs de snelweg’. Maar nu ik me erin verdiep, zie ik het pas echt

goed. Met veel natuurgebieden gaat het redelijk goed, maar de biodiversiteit in Nederland gaat achteruit. Studies en onderzoeken tonen dat aan. Dat probleem staat niet op zichzelf. De verdroging van de bodem in Brabant is fors. Het valt niet mee om mensen bewust te maken van dergelijke problemen. Lange tijd nam ik de natuur voor lief. Nu zie ik dat veel weilanden zijn verdwenen. Waar eerst grasweiden waren, staat nu maïs. We moeten hard werken om de duinen te behouden.” ■